

“मीठे बच्चे- ज्ञानसागर बाबा आउनु भएको छ ज्ञान वर्षा गरेर यस धरतीलाई हरियाली बनाउन । अब स्वर्गको स्थापना हुँदैछ , त्यसमा जानको लागि दैवी सम्प्रदायको बन्नु छ।”

प्रश्न:- सर्वोत्तम कुलका बच्चाहरूको मुख्य कर्तव्य के हो?

उत्तर:- सदा उच्च रूहानी सेवा गर्नु । यहाँ बस्दा वा हिंदा पनि विश्वलाई पावन बनाउनु, श्रीमत अनुसार बाबाको सहयोगी बन्नु- यही सर्वोत्तम ब्राह्मणहरूको कर्तव्य हो।

गीत:- जो पिया के साथ है....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ, जो रूहानी बाबाको साथमा छन् किनकि बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर । कुनचाहिँ बाबा? शिवबाबा । ब्रह्माबाबालाई ज्ञानका सागर भनिदैन । शिवबाबा जसलाई नै परमपिता परमात्मा भनिन्छ । एउटा छन् लौकिक शारीरिक पिता, अर्का हुनुहुन्छ पारलौकिक आत्मिक पिता । उनी शरीरको पिता, उहाँ आत्माहरूका पिता । यो धेरै राम्रोसँग बुझ्नु पर्ने कुरा हो र यो ज्ञान सुनाउने हुनुहुन्छ ज्ञानसागर । जसरी भगवान सबैका एउटै हुनुहुन्छ त्यसैगरी ज्ञान पनि एक बाबाले नै दिन सक्नुहुन्छ । बाँकी जो शास्त्र गीता आदि पढ्छन्, भक्ति गर्छन् ती कुनै ज्ञान होइनन्, तिनबाट ज्ञानको वर्षा हुँदैन, त्यसैले दुनियाँ एकदमै सुकेको छ । कंगाल भएको छ । वर्षा भएन भने जमीन आदि सबै सुक्छ । त्यो हो भक्तिमार्ग । त्यसलाई ज्ञानमार्ग भनिदैन । ज्ञानबाट स्वर्गको स्थापना हुन्छ । त्यहाँ धरती सदा हरियाली रहन्छ, कहिल्यै पनि सक्दैन । यो हो ज्ञानको पढाइ । परमपिताले ज्ञान दिएर दैवी सम्प्रदाय बनाउनु हुन्छ । बाबाले सम्झाउनु भएको छ, म तिमीहरू सबै आत्माहरूको पिता हुँ । तर मलाई र मेरो कर्तव्यलाई नजान्नाको कारणले नै मनुष्य यति पतित, दुःखी, अनाथ बनेका हुन् । आपसमा लडिरहन्छन् । घरमा पिता छैनन्, बच्चाहरू झगडा गरिरहन्छन् भने भनिन्छ नि तिमी पिता छैनन्? यतिबेला पनि सारा दुनियाँले बाबालाई जानेका छैनन् । नजान्ना कै कारणले यति दुर्गति भएको हो । जान्यो भने सदगति हुन्छ । सबैका सदगतिदाता एउटै हुनुहुन्छ । उहाँलाई बाबा भनिन्छ । उहाँको नाम शिव नै हो । उहाँको नाम कहिल्यै पनि बदलिन सकिँदैन । संन्यास लिँदा नाम बदल्छन् नि । विवाहपछि पनि कुमारीको नाम बदल्छन् । यो यहाँ भारतको चलन हो । बाहिर यस्तो हुँदैन । उहाँ शिवबाबा सबैका मातापिता हुनुहुन्छ । गायन पनि गर्छन्- तिमी माता पिता... यहाँ नै पुकार्छन्- तुम्हारी कृपा से सुख घनेरे । यस्तो होइन भक्तिमार्गमा भगवानले कृपा गर्दै आउनु भएको छ । होइन, भक्तिमा सुख धेरै त हुँदैन । बच्चाहरूलाई थाहा छ स्वर्गमा धेरै सुख हुन्छ । त्यो नयाँ दुनियाँ हो । पुरानो दुनियाँमा दुःख नै हुन्छ । जो जीवन छँदै राम्रोसँग मरेको हुन्छ उसको नाम बदल्न सकिन्छ । तर मायाले जित्यो भने ब्राह्मणबाट बदलिएर शूद्र बन्न पुग्छन् त्यसैले बाबाले नाम राख्नु हुन्छ । ब्राह्मणहरूको त माला नै हुँदैन । तिमी बच्चाहरू सर्वोत्तम उच्च कुलका हो । उच्च आत्मिक सेवा गर्छौ । तिमीले यहाँ बस्दा वा हिंदा पनि विश्वको सेवा गर्छौ । विश्वलाई तिमीले पवित्र बनाउँछौ । तिमी हो बाबाका मदतगार । बाबाको श्रीमत अनुसार चलेर तिमीले मदत गर्छौ । यो दुनियाँलाई नै पावन बन्नु छ । तिमीले भन्छौ, हामीले कल्प-कल्प यस दुनियाँलाई पवित्र राखेर पवित्र दुनियाँमा राज्य गर्छौ । ब्राह्मणबाट फेरि हामी भविष्यका देवी-देवता बन्छौ विराट् रूपको चित्र पनि छ । प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू ब्राह्मण नै ठहरिए । ब्राह्मण तब हुन्छौ जब प्रजापिता सम्मुख हुनुहुन्छ । अहिले तिमी सम्मुख छौ । तिमी हरेकले आफूलाई प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा सम्झन्छौ । यो युक्ति हो । बच्चा सम्झनाले भाइ-बहिनी हुन पुग्छौ । भाइ-बहिनीमा कहिल्यै पनि अपवित्र दृष्टि रहनु हुन्न । अहिले बाबा आदेश गर्नु हुन्छ- तिमी ६३ जन्म पतित रह्यौ, अब पावन दुनियाँ स्वर्गमा जान चाहन्छौ भने पवित्र बन । त्यहाँ पतित आत्मा जान पाउँदैन त्यसैले नै म बेहदको बाबालाई तिमीले बोलाउँछौ । यो आत्माले शरीरद्वारा कुरा गर्छ । शिवबाबा पनि भन्नुहुन्छ मैले यस शरीरद्वारा कुरा गर्छु । नत्र म कसरी आउँ? मेरो जन्म दिव्य छ । सत्ययुगमा हुन्छन् दिव्य गुण भएका देवताहरू । यस समयमा छन् आसुरी गुण भएका मनुष्यहरू । यहाँका मनुष्यहरूलाई देवता भनिदैन । फेरि चाहे जो सुकै होस्, नाम त खुबै ठूलो-ठूलो राख्छन् । साधुले आफूलाई श्रीश्री भन्छन् अनि मनुष्यहरूलाई श्री भन्छन् किनकि स्वयं पवित्र छन् त्यसैले श्री श्री भन्छन् । हुन् त मनुष्य नै । जान त विकारमा जाँदैनन् तर विकारी दुनियाँमै त बस्छन् नि । तिमीले भविष्यमा निर्विकारी दुनियाँमा राज्य गर्दैछौ । हुन्छौ त त्यहाँ पनि मनुष्य नै तर दैवी गुणवाला हुन्छौ । यो समयमा मनुष्य आसुरी गुणवाला पतित छन् ।

गुरु नानकले पनि भनेका छन्- मृत पलीती कपड धोए... गुरु नानकले पनि बाबाको महिमा गर्छन्। अब बाबा आउनु भएको छ स्थापना र विनाश गर्न। अरु जति पनि धर्म स्थापक छन् उनीहरूले केवल धर्म स्थापना गर्छन्, अरु धर्महरूको विनाश गर्दैनन्, तिनीहरूको त वृद्धि भइरहन्छ। अहिले बाबाले वृद्धि हुनुलाई रोक्नु हुन्छ। एक धर्मको स्थापना र अनेक धर्महरूको विनाश गराउँछ, जसको लागि तिमीलाई पढाइरहेछ। सत्ययुगमा अनेक धर्म नै हुँदैनन्। ड्रामामा यिनीहरू सबैको फर्कने कुरा निश्चित छ। यो विनाशलाई कसैले रोक्न सक्दैन। विश्वमा शान्ति तब हुन्छ जब विनाश हुन्छ। यो लडाईंद्वारा नै स्वर्गको द्वार खुल्छ। यो पनि तिमीले लेख्न सक्छौ, यो महाभारी लडाईं कल्प पहिला पनि भएको थियो। प्रदर्शनीको उद्घाटन गराउँदा तिमीले यसरी लेख। बाबा परमधामबाट आउनु भएको छ स्वर्गको उद्घाटन गर्न। बाबा भन्नुहुन्छ- म हेवेनली गड फादर स्वर्गको उद्घाटन गर्न आएको छु। बच्चाहरूकै सहयोग लिन्छु, स्वर्गवासी बनाउनेको लागि। यतिका सबै आत्माहरूलाई पावन नत्र कसले बनाउने? थुप्रै आत्माहरू छन्। घर घरमा गएर तिमीले यो सम्झाउन सक्छौ। तपाईं सतोप्रधान हुनुहुन्थ्यो, फेरि ८४ जन्मपछि तमोप्रधान बन्नु भएको छ। अब फेरि सतोप्रधान बन्न पर्छ। मनमनाभव। यस्तो नभन- हामीले शास्त्रहरूलाई मान्दैनौं। भन, शास्त्रहरूलाई र भक्तिमार्गलाई त हामीले मान्दथ्यौं तर अब यो भक्तिमार्गको रात पूरा भइसक्यो। ज्ञानबाट दिन सुरु हुन्छ। बाबा आउनु भएको छ सदगति गर्न। सम्झाउनलाई पनि ठूलै उपाय चाहिन्छ। कसैले राम्रोसँग धारणा गर्छन्, कसैले कर्म गर्छन्। प्रदर्शनीमा पनि जुन राम्रा-राम्रा बच्चाहरू छन्, उनीहरूले राम्रोसँग सम्झाउँछन्। बाबा टिचर हुनुहुन्छ त्यसैले बच्चाहरू पनि टिचर बन्नुपर्छ। गायन पनि गरिन्छ- सदगुरुले तार्नु हुन्छ, बाबालाई भनिन्छ सचखण्डको स्थापना गर्ने सच्चा बाबा। झुठखण्ड स्थापना गर्ने हो रावण। अब, जब सदगति गर्नेलाई भेटिसक्यौं भने भक्ति कसरी गर्न सक्छौं? भक्ति सिकाउनेहरू त छन् अनेकौं गुरुहरू। सदगुरु त एउटै हुनुहुन्छ। भन्छन् पनि सदगुरु अकाल... फेरि पनि अनेकौं गुरुहरू बन्दै जान्छन्। संन्यासी, उदासी वा वैरागी आदि धेरै प्रकारका गुरुहरू हुन्छन्। सिक्खहरूले आफैं भन्छन् सदगुरु अकाल... अर्थात् जसलाई कालले खान सक्दैन। मनुष्यलाई त कालले खाइदिन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ, मनमनाभव। उनीहरूको फेरि छ जप साहेबलाई जप्यो भने सुख मिल्छ... मुख्य दुई अक्षर छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, जप साहेबलाई। साहेब त एउटै हुनुहुन्छ। गुरु नानकले पनि उनैको लागि इशारा गरेका छन्, उनलाई जप। वास्तवमा तिमीले जप्नु छैन, याद गर्नु छ। यो हो अजपाजप। मुखले केही पनि नबोल। शिव-शिव पनि भनिरहनु पर्दैन। तिमीलाई त जान्नु छ शान्तिधाम। अब बाबालाई याद गर। अजपाजप पनि एउटै हुन्छ, जुन बाबाले सिकाउनु हुन्छ। उनीहरूले कति घण्टाहरू बजाउँछन्, पुकार्छन्, महिमा गाउँछन्। भन्छन्... अच्युतम् कैशवम्... तर एउटै शब्दलाई पनि बुझ्दैनन्। सुख दिने त एउटै बाबा हुनुहुन्छ। व्यास पनि उहाँलाई नै भनिन्छ। उहाँमा ज्ञान छ जुन दिनु हुन्छ। सुख पनि उहाँले नै दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अब हाम्रो चढती कला हुन्छ। सिँढीमा कलाहरूलाई पनि देखाइएको छ। यो समयमा कुनै कला छैन। म निर्गुणमा...। एउटा निर्गुण संस्था पनि छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- बालक त महात्मा जस्तै हुन्छ। उसमा कुनै अवगुण हुँदैन। फेरि उसको नाम राखिन्छ, निर्गुण बालक। यदि बालकमा गुण छैन भने पितामा पनि छैन। सबैमा अवगुण छ। गुणवान केवल देवताहरू बन्छन्। नम्बरवन अवगुण हो त्यो, जुन बाबालाई जान्दैन। दोस्रो अवगुण हो जुन विषय सागरमा गोता खाइ रहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- आधा कल्प तिमीले गोता खायौ। अब म ज्ञानसागरले तिमीलाई क्षीरसागरमा लैजान्छु। मैले त क्षीरसागरमा जानको लागि तिमीलाई शिक्षा दिन्छु। म यिनको छेउमा आएर बस्छु जहाँ आत्मा रहन्छ। म स्वतन्त्र छु। कहिँ पनि आउन जान सक्छु। तिमीले पितृहरूलाई खुवाउँदा आत्मालाई खुवाउँछौ हैन? शरीर त भस्म भएर जान्छ। उनलाई देख्न पनि सक्दैनौ। सम्झन्छौ, फलानाको आत्माको श्राद्ध हो। आत्मालाई बोलाइन्छ- यो पनि ड्रामामा पार्ट छ। कहिले आउँछ, कहिले आउँदैन पनि। कसैले बताउँछ, कसैले बताउँदैन पनि। यहाँ पनि आत्मालाई बोलाइन्छ, आएर बोल्छ। तर यो बताउँदैन, फलाना ठाउँमा जन्म लिएको छु। केवल यति बताउँछन्, म धेरै सुखी छु, राम्रो घरमा जन्म लिएको छु। राम्रो ज्ञान भएका बच्चाहरू राम्रो घरमा जान्छन्। कम ज्ञान भएकाहरूले सानै पद पाउँछन्। बाँकी सुख त हुन्छ नै। राजा बन्नु राम्रो हो वा दासी बन्नु राम्रो? राजा बन्नु छ भने यो पढाइमा लागी हाल। दुनियाँ त धेरै गन्दा छ। दुनियाँको सङ्गलाई भनिन्छ कुसङ्ग। एक सत्यको सङ्गतले नै पार तार्छ, बाँकी सबैले डुबाउँछ। बाबाले त सबैको जन्मपत्रि जान्नु हुन्छ नि। यो पापको दुनियाँ हो, त्यसैले त पुकार्छन्- अरु कहिँ लिएर जाऊ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू! मेरो बनेपछि मेरो मत अनुसार चल। यो धेरै गन्दा दुनियाँ हो। भ्रष्टाचार हुन्छ। लाखौं करोडौं रूपैयाँको ठगी हुन्छ। अब बाबा आउनु भएको छ बच्चाहरूलाई स्वर्गको मालिक बनाउन त्यसैले अथाह खुशी हुनुपर्छ नि। वास्तवमा यो हो सच्चा गीता। फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप भएर जान्छ। अहिले

तिमीलाई यो ज्ञान छ फेरि अर्को जन्म लिएपछि त ज्ञान खलास। फेरि हुन्छ प्रारब्ध। तिमीलाई पुरुषोत्तम बनाउनको लागि बाबा पठाउनु हुन्छ। अहिले तिमीले बाबालाई जानेका छौ। अब अमरनाथको यात्रा हुन्छ। भन, जसलाई सूक्ष्मवतनमा देखाउँछौ ऊ फेरि स्थूलवतनमा कहाँबाट आयो? पहाड आदि त यही छन् नि। त्यहाँ पतित कसरी हुन सक्छ, जो पार्वतीलाई ज्ञान दिइन्छ? बसेर हातले बरफको लिङ्ग बनाउँछन्। त्यो त कहिँ पनि बनाउन सकिन्छ। मनुष्यले कति धक्का खान्छन्। थाहै छैन शङ्करको पासमा पार्वती कहाँबाट आइन् जो उनलाई पावन बनाउँछन्। शङ्कर कुनै परमात्मा हैनन्, उनी पनि देवता हुन्। मनुष्यहरूलाई कति सम्झाइन्छ फेरि पनि सम्झन्दैनन्। पारसबुद्धि बन्न सक्दैनन्। प्रदर्शनीमा कति आउँछन्। भन्छन् ज्ञान त धेरै राम्रो छ। सबैले लिनु पर्छ। अरे तिमीले त लेऊ। भन्छन्, हामीलाई फूसद छैन। प्रदर्शनीमा यो पनि लेख्नु पर्छ— यो लडाईं भन्दा पहिला बाबाले स्वर्गको उद्घाटन गर्दै हुनुहुन्छ। विनाशपछि स्वर्गको द्वार खुल्छ। बाबाले भन्नुभएको थियो हरेक चित्रमा लेख— पारलौकिक परमपिता परमात्मा त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच। त्रिमूर्ति लेखेनौ भने भन्छन् शिव त निराकार हुनुहुन्छ, उहाँले कसरी ज्ञान दिनुहुन्छ? सम्झाइन्छ, यिनै पहिला गोरा थिए, कृष्ण थिए फेरि अब काला मनुष्य बनेका छन्। अब तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बन्नु छ। फेरि इतिहास दोहोरिनु छ। गायन पनि छ, मनुष्यबाट देवता बनाए... फेरि सिँढी उत्रेर मनुष्य बन्छन्। फेरि बाबा आएर देवता बनाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई आउनै पर्छ। कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु। युगे-युगे भन्नु गलत हो। मै संगमयुगमा आएर तिमीलाई पुण्य आत्मा बनाउँछु। फेरि रावणले तिमीलाई पाप आत्मा बनाउँछ। बाबाले नै पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ। यी बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबा समान टिचर बन्नु छ, धेरै युक्तिले सबैलाई यस झुटखण्डबाट निकालेर सचखण्डमा जान लायक बनाउनु छ।

२) दुनियाँको सङ्ग कुसङ्ग हो, त्यसैले कुसङ्गबाट टाढा रहेर एक सत्यको सङ्गत गर्नु छ। उच्च पदको लागि यस पढाइमा लाग्नु छ। एक बाबाको मतमा नै चलनु छ।

वरदान:- सन्तुष्टताद्वारा सबैबाट प्रशंसा प्राप्त गर्ने सदा प्रसन्नचित्त भव
सन्तुष्टताको निशानी प्रत्यक्ष रूपमा प्रसन्नता देखिन्छ। त्यस्तै जो सन्तुष्ट वा प्रसन्न रहन्छन्, उनको हरेकले प्रशंसा अवश्य गर्छन्। त्यसैले प्रशंसा, प्रसन्नताबाट नै प्राप्त गर्न सक्छौ। त्यसैले सदा सन्तुष्ट र प्रसन्न रहने विशेष वरदान स्वयं पनि लेऊ र अरूलाई पनि देऊ किनकि यस यज्ञको अन्तिम आहुति सबै ब्राह्मणहरूको सदा प्रसन्नता हो। जब सबै सदा प्रसन्न रहन्छन् तब प्रत्यक्षताको आवाज गुञ्जिन्छ अर्थात् विजयको झण्डा लहराउँछ।

स्लोगन:- हीरा बनेर हीरा बन्ने सन्देश दिनु नै हीरक जयन्ती मनाउनु हो।